Sygn. akt: V C 107/14 upr.

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w B.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Łotowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Emilia Kościan

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa ***(...) Sp. z o.o. SKA z siedzibą w W.***

przeciwko E. K.

o zapłatę i inne

Oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lutego 2014 roku (data wniesienia do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny) powód ***P. Sp. z.o.o Sp.k. z siedzibą w W.*** wniósł o zasądzenie od pozwanej E. K. łącznie kwoty 973,30zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przypisanych.

Pełnomocnik strony powodowej podnosił przy tym, iż pozwana związana była umową z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o., przedmiotem której była umowa pożyczki, na podstawie której spółka oddała do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne w ustalonej Umową wysokości, natomiast strona pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty.

Pełnomocnik strony powodowej podnosił przy tym, iż pozwana związana była umową z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z.o.o., przedmiotem której było świadczenie pieniężne. Z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki pozwana nie uiściła na rzecz pierwotnego wierzyciela kwoty przedmiotu sporu. Na podstawie umowy zbycia ogółu praw i obowiązków komplementariusza spółki komandytowo-akcyjnej działającej pod firmą (...) Sp.z.o.o. SKA z dnia 21.01.2014r. powód nabył od pierwotnego wierzyciela przysługującą mu względem pozwanej wierzytelność. W związku ze zmianą komplementariusza, powód (...) Sp. z.o. o. SKA zmienił nazwę na G. (...) Sp. z.o.o SKA. zgodnie z umową zbycia ogółu praw i obowiązków komplementariusza spółki komandytowo-akcyjnej działającej pod firmą (...) Sp.z.o.o. SKA z dnia 21.01.2014r. (umowa k.61- 63v) Powód wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia, czego jednak pozwana nie uczyniła (pozew k.4-7,k. 12-14v.).

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mrągowie (postanowienie k. 7v.).

Pozwana ***E. K.*** będąc prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy stawiła się osobiście i wniosła o oddalenie powództwa, z uwagi na fakt iż to nie ona zawierała ww. umowę pożyczki. Posługując się danymi pozwanej, w jej imieniu umowę zawarł jej syn G. K.. (protokół rozprawy k. 78, 83, 87, 94-96, zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania na rozprawę – k. 74).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04 marca 2013 roku została zawarta pomiędzy G. K. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowa pożyczki przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość o numerze (...), na kwotę 795 zł, na okres 30 dni, z terminem spłaty do 03.04.2013r. (k. 37, 39-52).

Pożyczkobiorca bez zgody swojej matki E. K. posłużył się przy zawieraniu umowy danymi z dowodu osobistego matki i numerem jej internetowego konta bankowego.

G. K. celem zawarcia umowy pożyczki dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym (...) Finanse Sp. z o.o.

Pożyczkodawca przesłał E. K. warunki umowy pożyczki.

G. K. potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza (0,01zł) z rachunku bankowego E. K., na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. (k. 55).

W 06 maja 2013r.. (...) Sp.z.o.o. przesłał do E. K. upomnienie o obowiązku spłaty pożyczki. Dnia 03 czerwca 2013r. (...) sp. z o.o. wysłał jej wezwanie do zapłaty, a w dniu 02 lipca 2014 przedsądowe wezwanie do zapłaty (k. 39-41).

G. (...) spółka z.o.o. S.K.A. nabył w dniu 21 stycznia 2014r. wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki udzielonej przez (...) Sp.z.o.o. (umowa ogółu praw i obowiązków k. 61-62).

Zgodnie z wykazem wierzytelności wobec (...) sp.z.o.o z dnia 03 lipca 2013r., zobowiązania G. K. z tytułu umowy pożyczki, na dzień 03 lipca 2013r, wyniosły kwotę 968,10 zł.

(...) sp. z o.o. pismem z dnia 03 czerwca 2013r. i 03 lipca 2013 roku wezwał E. K. do dobrowolnego uregulowania należności. (wezwanie, k. 41-42).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporny był fakt zawarcia umowy pożyczki z pożyczkodawcą (...) Sp.z.o.o

W niniejszej sprawie kwestią kluczową było w ocenie Sądu to, iż pozwana nie zawarła umowy pożyczki, co było zarzutem podniesionym przez E. K. na rozprawie w dniu 30 grudnia 2014r.

Zgodnie z treścią art. 720 §1 Kodeksu cywilnego przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. A więc na pożyczkobiorcy ciąży obowiązek zwrotu, czyli przeniesienie przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z dnia 31 marca 2000 r.), umowy zawierane z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, są umowami zawartymi na odległość, jeżeli kontrahentem konsumenta jest przedsiębiorca, który w taki sposób zorganizował swoją działalność.

Nie można dać wiary dokumentom załączonych do pozwu, z których wynika, że umowę pożyczki z (...) Sp. z.o.o. zawarła pozwana E. K.. Z zeznań pozwanej z dnia 30 grudnia 2014r. wynika, że wiedziała o zaciągniętej pierwszej pożyczce przez syna i udostępniła na jego prośbę, swój dowód osobisty i numer swojego internetowego konta bankowego. Przy zawarciu przez syna G. K. drugiej umowy pożyczki pozwana nie udostępniła jemu ani dowodu osobistego ani swojego konta internetowego. Nie wiedziała o zaciągniętej pożyczce przez syna i wykorzystaniu w tym celu jej danych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka G. K.. Z protokołu posiedzenia z dnia 30 grudnia 2014r. wynika, że to on zaciągnął pożyczkę w imieniu własnym, posługując się danymi swojej matki E. K.. Zeznał, że zawarł dwie umowy pożyczki posługując się imieniem i nazwiskiem swojej matki. Świadek pierwszą pożyczkę spłacił, drugiej nie spłacił z uwagi na to, że nie miał pieniędzy. Dane swojej matki do umowy pożyczki wziął z dowodu osobistego pozwanej E. K., bez jej zgody.

Analiza akt sprawy i znajdujące się w nich oświadczenie pozwanej jak również jej zeznania, oraz zeznania w charakterze świadka G. K. pozwala na stwierdzenie, że ich zeznania są spójne i konsekwentne. Nie mają na celu ochrony bliskiej osoby, gdyż świadek sam siebie nie obciążałby spłatą należności, gdyby nie była przez niego zaciągnięta. To świadek był stroną umowy, składając w tym celu we własnym imieniu oświadczenie. Do zawarcia umowy pożyczki posłużył się danymi swojej matki i tego nie kwestionuje. Pozwana natomiast zeznaje adekwatnie do zeznań świadka G. K. i potwierdza tym samym okoliczności w jakich zawarta była umowa pożyczki.

Zdaniem Sądu podniesiony przez stronę pozwaną podczas rozprawy zarzut jest w pełni uzasadniony. W takiej sytuacji nie ma miejsca legitymacja bierna pozwanej, z uwagi na to iż pozwanym w tej sprawie winna być inna osoba, która faktycznie zawarła umowę pożyczki.

Zdaniem Sądu, wyżej przytoczone argumenty stanowią wystarczającą podstawę dla oddalenia powództwa, podnieść jednakże należy, iż powód na poparcie żądań zgłoszonych w pozwie ograniczył się jedynie do przedstawienia umowy pożyczki i ponagleń w uregulowaniu spłaty pożyczki.

W ocenie Sądu wniesienie powództwa winno skutkować udowodnieniem przez stronę powodową kwestii zarówno istnienia umowy między stronami – co nie było kwestionowane, oraz przede wszystkim ustalenie czy

Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego, w procesie cywilnym obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu spoczywa na stronie, która z faktów wywodzi skutki prawne.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1998 r. (I CKN 944/97) kontradyktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby strony wskazywały dowody dla wykazania swych twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie obciąża Sądu – poza wyjątkowymi przypadkami – do prowadzenia dowodu z urzędu. Nie jest zatem zadaniem Sądu zarządzenia dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron lub wykrywania środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania dowodów z urzędu zmierzających do wyjaśnienia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia danej sprawy.

Strona pozwana i wezwany świadek, wykazali fakt nie zawarcia umowy pożyczki internetowej z (...) Finanse Sp.z.o.o. przez E. K.. Nie można w tej sytuacji wyłącznie opierać się na dokumentach umowy pożyczki, jako stwierdzenia iż umowa zawarta na imię i nazwisko pozwanej została przez nią zawarta.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji orzeczenia.